

Judikatūras krājums

TIESAS SPRIEDUMS (trešā palāta)

2012. gada 6. decembrī*

Vienlīdzīga attieksme nodarbinātības un profesijas jomā — Valsts tiesiskais regulējums —
Ierēdņiem slimības gadījumā maksātais pabalsts — Direktīva 2000/78/EK — 3. pants —
Piemērošanas joma — “Darba samaksas” jēdziens

Apvienotās lietas C-124/11, C-125/11 un C-143/11

par lūgumiem sniegt prejudiciālu nolēmumu atbilstoši LESD 267. pantam, ko *Bundesverwaltungsgericht* (Vācija) iesniedza ar lēmumiem, kas pieņemti 2010. gada 28. oktobrī un kas Tiesā reģistrēti 2011. gada 9. un 24. martā, tiesvedībās

Bundesrepublik Deutschland

pret

Karen Dittrich (C-124/11),

Bundesrepublik Deutschland

pret

Robert Klinke (C-125/11),

un

Jörg-Detlef Müller

pret

Bundesrepublik Deutschland (C-143/11).

TIESA (trešā palāta)

šādā sastāvā: K. Lēnartss [*K. Lenaerts*], kas pilda trešās palātas priekšsēdētāja pienākumus, tiesneši E. Juhāss [*E. Juhász*], Dž. Arestis [*G. Arestis*], T. fon Danvics [*T. von Danwitz*] un D. Švābi [*D. Šváby*] (referents),

ģenerāladvokāts P. Kruss Viljalons [*P. Cruz Villalón*],

sekretārs K. Malačeks [*K. Malaček*], administrators,

ņemot vērā rakstveida procesu un 2012. gada 3. maija tiesas sēdi,

* Tiesvedības valoda – vācu.

ņemot vērā apsvērumus, ko sniedza:

— *K. Dittrich, R. Klinke* un *J.-D. Müller* vārdā – *D. Siegfried, Rechtsanwalt*,

— Vācijas valdības vārdā – *M. Dohmen*, pārstāvis,

— Eiropas Komisijas vārdā – *J. Enegren* un *S. Grünheid*, pārstāvji,

noklausījusies ģenerālvokāta secinājumus 2012. gada 28. jūnijā tiesas sēdē,
pasludina šo spriedumu.

Spriedums

- 1 Šie lūgumi sniegt prejudiciālu nolēmumu ir par to, kā interpretēt Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvu 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju (OV L 303, 16. lpp.; OV Īpašais izdevums latviešu valodā: 5. nod., 4. sēj., 79. lpp.).
- 2 Šie lūgumi ir iesniegti tiesvedībā starp federālā civildienesta ierēdņiem un *Bundesrepublik Deutschland* [Vācijas Federatīvo Republiku] jautājumā par viņu dzīvesbiedra ārstniecības izmaksu atmaksu vai šā dzīvesbiedra ņemšanu vērā saistībā ar federālā civildienesta ierēdņiem slimības gadījumā maksāto pabalstu (turpmāk tekstā – “aplūkojamais pabalsts”).

Atbilstošās tiesību normas

Savienības tiesības

- 3 Direktīvas 2000/78 preambulas 13. apsvērumā ir teikts:

“Šo direktīvu nepiemēro sociālā nodrošinājuma un sociālās aizsardzības sistēmām, kuru piedāvātos atvieglojumus neuzskata ne par ieņēmumiem tādā nozīmē, ko šim terminam piešķir EK līguma 141. panta piemērošanas nolūkā, ne par jebkāda veida valsts veiktu maksājumu, kura mērķis ir nodrošināt darba vai darba saglabāšanas iespējas.”

- 4 Direktīvas 2000/78 1. pantā ir noteikts:

“Lai vienlīdzīgas attieksmes princips stātos spēkā dalībvalstīs, šīs direktīvas mērķis attiecībā uz nodarbinātību un profesiju ir noteikt sistēmu, lai apkarotu diskrimināciju reliģijas, uzskatu, invaliditātes, vecuma vai seksuālās orientācijas dēļ.”

- 5 Direktīvas 2000/78 2. pantā ir noteikts:

“1. Šajā direktīvā “vienlīdzīgas attieksmes princips” nozīmē to, ka nav ne tiešas, ne netiešas diskriminācijas, kuras pamatā ir jebkurš 1. pantā minēts iemesls.

2. Šā panta 1. punktā:

- a) uzskata, ka tiešā diskriminācija notiek tad, ja salīdzināmā situācijā pret vienu personu izturas, ir izturējušies vai izturētos sliktāk nekā pret citu personu jebkura 1. punktā minēta iemesla dēļ;

[..].”

6 Direktīvas 2000/78 3. pantā tās piemērošanas joma ir noteikta šādi:

“1. Nepārsniedzot Kopienas kompetenci, šo direktīvu piemēro visām personām gan valsts, gan privātajā sektorā, tostarp valsts iestādēs, attiecībā uz:

[..]

c) nodarbinātību un darba nosacījumiem, to skaitā atlaišanu un atalgojumu;

[..]

3. Šī direktīva neattiecas uz nekādiem maksājumiem, ko veic saistībā ar valsts vai līdzīgām sistēmām, tostarp valsts sociālā nodrošinājuma vai sociālās aizsardzības sistēmām.

[..]”

Vācijas tiesības

Likums par reģistrētām partnerattiecībām

7 2001. gada 16. februāra Likuma par reģistrētām partnerattiecībām (*Gesetz über die Eingetragene Lebenspartnerschaft*, *BGBI.* I, 266. lpp.), kurā jaunākie grozījumi izdarīti ar 2009. gada 6. jūlija likuma (*BGBI.* I, 1696. lpp.) 7. pantu (turpmāk tekstā – “*LPartG*”), 1. panta 1. punktā ir noteikts:

“Divas viena dzimuma personas nodibina partnerattiecības, savstarpēji personiski un abu vienlaicīgā klātbūtnē apliecinot dzimtsarakstu nodaļas amatpersonai savu gribu būt partnerattiecībās uz mūžu (dzīvesbiedres vai dzīvesbiedri). Šie gribas apliecinājumi nav veicami nedz pakārtoti kādam nosacījumam, nedz uz noteiktu laiku.”

8 *LPartG* 5. pantā ar virsrakstu “Pienākums sniegt ieguldījumu dzīvesbiedru kopīgo vajadzību apmierināšanai” ir precizēts:

“Dzīvesbiedriem ir savstarpējs pienākums [..] sniegt atbilstošu ieguldījumu dzīvesbiedru kopīgo vajadzību apmierināšanai”

Valsts tiesību normas par federālā civildienesta ierēdņiem maksāto pabalstu

9 Federālā civildienesta ierēdņu tiesības saņemt pabalstu slimības, aprūpes un maternitātes gadījumā ir paredzētas Vācijas Likumā par federālā civildienesta ierēdņiem (*Bundesbeamtenengesetz*, turpmāk tekstā – “*BBG*”).

10 *BBG* 80. pantā redakcijā, kas bija spēkā brīdī, kad prasītāji pamatlietā iesniedza pieteikumus pabalsta saņemšanai, bija noteikts šādi:

“1. Pabalstu saņem

1. ierēdņi, kuri ir tiesīgi saņemt algu vai izmanto bērna kopšanas atvaļinājumu,

2. pensionāri, kuriem ir tiesības uz pensiju,

[..]

Pabalsts tiek maksāts arī attiecībā uz izmaksām, kas radušās pabalstu saņemt tiesīgās personas laulātajam, ja šim laulātajam nav ienākumu, kas viņam ļautu būt finansiāli patstāvīgam, kā arī izdevumiem, kas rodas apgādībā esošajiem bērniem, kas ir ņemami vērā saistībā ar ģimenes piemaksu, ko maksā saskaņā ar Federālo likumu par ierēdņu darba samaksu (*Bundesbesoldungsgesetz*). [..]

2. Principā atlīdzināmi ir tikai vajadzīgie un saprātīgā apmērā veiktie izdevumi:

1. slimības un aprūpes gadījumā,

[..]

3. Pabalsts tiek maksāts, vismaz 50 % apmērā atmaksājot atlīdzināmos izdevumus. [..]

4. Pabalsta maksāšanas kārtību [..] noteikumos nosaka Iekšlietu ministrija [..].”

11 Kamēr spēkā vēl nebija stājušies 2009. gada 13. februāra Federālie noteikumi par slimības, aprūpes un maternitātes gadījumā ierēdņiem maksāto pabalstu (*Verordnung über Beihilfe in Krankheits-, Pflege- und Geburtsfällen (Bundesbeihilfeverordnung)*, *BGBI. I*, 326. lpp.; turpmāk tekstā – “*BBhV*”), nosacījumi pabalsta maksāšanai šādos gadījumos bija noteikti Vispārīgajos administratīvajos noteikumos par slimības, aprūpes un maternitātes gadījumā ierēdņiem maksāto pabalstu (*Allgemeine Verwaltungsvorschrift für Beihilfen in Krankheits-, Pflege- und Geburtsfällen (Beihilfenvorschriften)*, turpmāk tekstā – “*BhV*”).

12 *BhV* tika atcelti tāpēc, ka tie attiecās uz jomu, kas var tikt reglamentēta tikai likumā, tomēr tie joprojām tiek piemēroti attiecībā uz izdevumiem, kas radušies līdz 2009. gada 14. februārim, kad spēkā stājās *BBhV*. Saskaņā ar *BhV* 3. pantu pabalstu saņemt tiesīgās personas pabalstam vērā ņemamie ģimenes locekļi ir tās laulātais un apgādībā esošie bērni, bet ne reģistrētais dzīvesbiedrs.

13 *BBhV* 1. pantā ir noteikts:

“Šajos noteikumos tiek reglamentēta pabalsta piešķiršana likumā paredzētajos gadījumos. Pabalsts papildina personisko veselības apdrošināšanu, kura parasti ir jāsedz no kārtējās darba samaksas.”

14 *BBhV* 2. pants ir izteikts šādā redakcijā:

“Pabalstu saņemt tiesīgās personas

1. Ja vien 2.–5. punktā nav noteikts citādi, tiesības saņemt pabalstu ir ikvienam, kurš pabalsta piešķiršanas dienā ir

1. ierēdnis,

2. civildienesta pensijas saņēmējs vai

3. bijušais ierēdnis.

2. Pabalsta saņemšana turklāt ir pakārtota nosacījumam, ka pabalstu saņemt tiesīgajai personai pienākas saņemt tādu maksājumu kā, piemēram, dienesta atalgojumu, amatalgu, ierēdņu pārbaudes laikā saņemto atalgojumu, pensiju, pagaidu pabalstu, atraitības pensiju, uzturlīdzekļus [..] vai pagaidu pabalstu [..]. Tiesības saņemt pabalstu neietekmē bezalgas atvaļinājums, kas paņemts saskaņā ar noteikumiem par īpašajiem atvaļinājumiem (*Sonderurlaubsverordnung*), ar nosacījumu, ka šis atvaļinājums neilgst vairāk kā vienu mēnesi.

[..]”

15 Pabalstam vērā ņemamo ģimenes locekļu loku precizējošajā *BBhV* 4. pantā ir paredzēts:

“Pabalstam vērā ņemami ir pabalstu saņemt tiesīgās personas laulātā vai laulātais, ja vien viņu ienākumi nepārsniedz [...] EUR 17 000.

[..]”

16 *BBhV* 46. pantā ar virsrakstu “Pabalsta aprēķināšana” ir noteikts:

“1. Pabalsts tiek maksāts, sedzot kādu procentuālu daļu (aprēķina likmi) no atlīdzināmajām izmaksām, kas radušās pabalstu saņemt tiesīgajai personai un tās pabalstam vērā ņemamajiem ģimenes locekļiem. [...]

2. Ja vien 3. punktā nav noteikts citādi, aprēķina likme ir

1. 50 % pabalstu saņemt tiesīgajai personai,

2. 70 % pensijas saņēmējiem, izņemot bāreņus,

3. 70 % pabalstam vērā ņemamajam laulātajam un

4. 80 % pabalstam vērā ņemamajiem bērniem, kā arī bāreņiem.

3. Pabalstu saņemt tiesīgās personas pabalsta saņemšanas tiesību aprēķina likme ir 70 %, ja tās apgādībā ir divi vai vairāki bērni. [...]

17 Ar 2011. gada 14. novembra likumu (*BGBI*, I, 2219. lpp.) *BBG* 80. panta 1. punkta trešajā teikumā ar atpakaļejošu spēku kopš 2009. gada 1. janvāra ir izdarīti grozījumi, turpmāk aplūkojamā pabalstam vērā ņemamo ģimenes locekļu lokā iekļaujot arī dzīvesbiedrus. Tālab ar atpakaļejošu spēku kopš 2009. gada 14. februāra grozījumi tika izdarīti arī *BBhV* 4. panta 1. punktā un 46. panta 2. punkta 3. apakšpunktā.

Pamatlietas un prejudiciālais jautājums

18 Prasītāji lietās C-124/11 un C-125/11 ir federālā civildienesta ierēdņi, kas bez panākumiem bija lūguši *Bundesrepublik Deutschland* maksāt pabalstu saistībā ar ārstniecības izmaksām, kas 2004. gada decembrī un 2005. gada novembrī radušās viņu attiecīgajiem dzīvesbiedriem *LPartG* izpratnē.

19 2009. gada attiecīgi 16. jūnija un 26. maija spriedumos *Verwaltungsgericht Berlin* [Berlīnes Administratīvā tiesa] apmierināja par šiem atteikumiem celtās prasības, uzskatot, ka, lai arī tiesības saņemt pabalstu neizriet no *BhV*, jo dzīvesbiedri neietilpst tālab vērā ņemamo ģimenes locekļu lokā, šādas tiesības tomēr izriet no Direktīvas 2000/78.

20 Proti, minētā tiesa konstatēja, ka Tiesas judikatūrā (2008. gada 1. aprīļa spriedums lietā C-267/06 *Maruko*, Krājums, I-1757. lpp.) ir kļiedētas visas šaubas, ka par “atalgojumu” šīs direktīvas izpratnē var tikt uzskatīts arī ierēdņiem slimības gadījumā maksātais pabalsts. Aplūkojamais pabalsts tiekot piešķirts vienīgi darba tiesisko attiecību dēļ, nevis kā vispārīgā valsts sociālā nodrošinājuma vai sociālās aizsardzības sistēmas pabalsts, kā tas esot redzams tostarp no aplūkojamā pabalsta un amatam atbilstošās darba samaksas mijiedarbības.

21 Prasītājs lietā C-143/11 ir pensionēts federālā civildienesta ierēdnis, kurš 2006. gada jūlijā lūdza aplūkojamā pabalsta ziņā ņemt vērā savu dzīvesbiedru, ko atbildētāja pamatlietā atteicās darīt.

- 22 Prasītāja pamatlietā iesniegtā prasība, kurā lūgts atzīt, ka aplūkojamā pabalsta ziņā viņa dzīvesbiedrs ir jāpielīdzina laulātajam, abās instancēs tika noraidīta. Konkrēti apelācijas instances tiesa konstatēja, ka Direktīva 2000/78 nav pārkāpta, jo saistībā ar aplūkojamā pabalsta piešķiršanu viņa dzīvesbiedram prasītājs pamatlietā neesot tādā situācijā, kas būtu pielīdzināma laulātā situācijai.
- 23 Visās trijās pamatlietās puse, kuras prasījumi tika noraidīti, spriedumu “Revision” kārtībā pārsūdzēja *Bundesverwaltungsgericht* [Federālajā Administratīvajā tiesā].
- 24 Iesniedzējtiesa norāda, ka saskaņā ar *BhV* katrā no pamatlietām esošie prasītāji nevar izmantot tiesības saņemt pabalstu tāpēc vien, ka viņu dzīvesbiedrs – atšķirībā no laulātā – neietilpst pabalstam vēra ņemamo ģimenes locekļu lokā.
- 25 Iesniedzējtiesa turklāt piebilst, ka gadījumā, ja aplūkojamais pabalsts ietilptu Direktīvas 2000/78 piemērošanas jomā, prasītājiem pamatlietā būtu tiesības saņemt prasīto pabalstu. Proti, saskaņā ar šo direktīvu attieksmei gan pret tiem ierēdņiem, kuriem ir dzīvesbiedrs, gan pret tiem, kuri ir precēti, ir jābūt vienlīdzīgai, jo attiecībā uz lūgto maksājumu, proti, ierēdņiem slimības gadījumā maksāto pabalstu, gan partnerattiecībās esošie, gan precētie ierēdņi atrodas salīdzināmā situācijā.
- 26 Iesniedzējtiesa tomēr šaubās, vai aplūkojamais pabalsts jāuzskata vai nu par darba samaksas sastāvdaļu LESD 157. panta izpratnē, kas tādējādi ietilpst Direktīvas 2000/78 piemērošanas jomā, vai arī par vispārīgā valsts sociālā nodrošinājuma vai sociālās aizsardzības sistēmas pabalstu vai tam pielīdzinātu pabalstu, kas tādējādi tās piemērošanas jomā neietilpst.
- 27 Šajā ziņā iesniedzējtiesa norāda, ka aplūkojamā pabalsta gadījumā esot izpildīti ne gluži visi kritēriji, kurus Tiesa ir noteikusi attiecībā uz pensiju sistēmām, lai darba tiesisko attiecību sistēmās maksātās pensijas nošķirtu no likumā paredzētās valsts sociālās nodrošināšanas maksājumiem. Turklāt šie kritēriji neiederoties slimības gadījumā paredzētās aizsardzības sistēmu kontekstā.
- 28 Šajos apstākļos *Bundesverwaltungsgericht* nolēma apturēt tiesvedību un katrā no pamatlietām uzdot Tiesai šādu prejudiciālu jautājumu:

“Vai Direktīva 2000/78, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, ir piemērojama attiecībā uz valsts tiesību normām par pabalsta piešķiršanu ierēdņiem slimības gadījumā (“Beihilfe”)?”

Par prejudiciālo jautājumu

- 29 Ar savu katrā no pamatlietām identisko jautājumu iesniedzējtiesa būtībā vaicā, vai tāds ierēdņiem slimības gadījumā maksātais pabalsts kā *Bundesrepublik Deutschland* ierēdņiem saskaņā ar Likumu par federālā civildienesta ierēdņiem piešķirtais ietilpst Direktīvas 2000/78 piemērošanas jomā.
- 30 No Direktīvas 2000/78 3. panta 1. punkta c) apakšpunkta un 3. punkta izriet, ka tā ir piemērojama visām personām gan publiskajā, gan privātajā sektorā, tostarp valsts iestādēs, attiecībā arī uz darba samaksas nosacījumiem un neattiecas uz tādiem maksājumiem, ko veic saistībā ar valsts vai līdzīgām sistēmām, tostarp valsts sociālā nodrošinājuma vai sociālās aizsardzības sistēmām.
- 31 Tiesa ir nospriedusi, ka Direktīvas 2000/78 piemērošanas jomā, ņemot vērā tās 3. panta 1. punkta c) apakšpunktu un 3. punktu, skatot tos kopā ar šīs direktīvas preambulas 13. apsvērumu, neietilpst valsts sociālā nodrošinājuma vai sociālās aizsardzības sistēmas, ar kurām saistītās priekšrocības nav pielīdzināmas “darba samaksai” tajā šī jēdziena izpratnē, kāda tam ir attiecībā uz LESD 157. panta piemērošanu (iepriekš minētais spriedums lietā *Maruko*, 41. punkts, un 2011. gada 10. maija spriedums lietā *C-147/08 Römer*, Krājums, I-3591. lpp., 32. punkts).

- 32 No tā izriet, ka Direktīvas 2000/78 3. panta 3. punkts nevar tikt interpretēts tādējādi, ka finansiāls pabalsts, ko slimības gadījumā piešķir ierēdnim un kas ir uzskatāms par “darba samaksu” LESD 157. panta izpratnē, neietilpst šīs direktīvas piemērošanas jomā (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Römer*, 33. punkts).
- 33 Tāpēc ir jānoskaidro, vai tāds saskaņā ar sistēmu nodrošinājumam slimības gadījumā piešķirtais finansiālais pabalsts kā Vācijas federālā civildienesta ierēdņiem paredzētais var tikt pielīdzināts “darba samaksai” LESD 157. panta izpratnē.
- 34 Atbilstoši LESD 157. panta 2. punktā noteiktajam “darba samaksa” nozīmē parastu pamatalgu vai minimālo algu, kā arī jebkuru citu atlīdzību naudā vai natūrā, ko darba ņēmējs par darbu tieši vai netieši saņem no darba devēja”.
- 35 Jautājumā, pirmkārt, par darba samaksas esamības materiālo priekšnosacījumu no Tiesas judikatūras izriet, ka “darba samaksas” jēdziens LESD 157. panta izpratnē ir jāinterpretē plaši. Tas ietver tostarp jebkuru šā brīža vai nākotnē paredzētu atlīdzību naudā vai natūrā, ko darba ņēmējs, kaut arī netieši, saņem par darbu no darba devēja neatkarīgi no tā, vai to saņem saskaņā ar darba tiesiskajām attiecībām, tiesību aktiem vai brīvprātīgi (skat. 1992. gada 4. jūnija spriedumu lietā *C-360/90 Bötzel*, *Recueil*, I-3589. lpp., 12. punkts, kā arī 1999. gada 9. februāra spriedumu lietā *C-167/97 Seymour-Smith* un *Perez*, *Recueil*, I-623. lpp., 29. punkts).
- 36 Tāds finansiāls pabalsts kā Vācijas federālā civildienesta ierēdņiem slimības gadījumā maksātais pabalsts, ar kuru no 50 % līdz 80 % apmērā tiek segti ierēdnim vai noteiktiem viņa ģimenes locekļiem radušies atlīdzināmie veselības aprūpes izdevumi, tādējādi no materiālā viedokļa ietilpst “darba samaksas” jēdzienā LESD 157. panta izpratnē.
- 37 Otrkārt, jānoskaidro, vai aplūkojamais pabalsts ierēdnim tiek maksāts viņa darba tiesisko attiecību dēļ. Proti, no pastāvīgas judikatūras izriet, ka, lai izvērtētu, vai pabalsts ietilpst LESD 157. panta piemērošanas jomā, noteicošs var būt tikai kritērijs, ka pabalsts darba ņēmējam ir piešķirts viņa darba tiesisko attiecību dēļ, jo īpaši tāpēc, ka tas ir vienīgais no paša šīs tiesību normas formulējuma izrietošais kritērijs (jautājumā par vecuma pensiju skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Maruko*, 46. punkts un tajā minētā judikatūra).
- 38 Savukārt specifiskie kritēriji, kurus Tiesa noteikusi, lai izvērtētu vecuma pensijas kvalificēšanu par darba samaksu LESD 157. panta izpratnē, proti, ka šim maksājumam ir jābūt tieši atkarīgam no nostrādātā laika ilguma un ka tā apmērs ir jāaprēķina atbilstoši pēdējai algai (šajā ziņā skat. iepriekš minēto spriedumu lietā *Maruko*, 48. punkts un tajā minētā judikatūra), nav attiecināmi uz tādu pabalstu kā pamatlietā aplūkotais, ar kuru ir paredzēts nevis nodrošināt tiesību subjektam atlikto ienākumu pēc darba tiesisko attiecību izbeigšanas, bet gan segt veselības aprūpes izdevumus, kas radušies šo tiesisko attiecību pastāvēšanas laikā vai pēc tam.
- 39 Kā savu secinājumu 45. punktā norāda ģenerāladvokāts, šajā gadījumā šā sprieduma 37. punktā minētais cēloniskais aspekts pastāv. Proti, aplūkojamais pabalsts tiek maksāts vienīgi Vācijas federālā civildienesta ierēdņiem vai bijušajiem ierēdņiem, kas veido īpašu darba ņēmēju kategoriju (šajā ziņā skat. 2008. gada 13. novembra spriedumu lietā *C-46/07 Komisija/Itālija*, Krājums, 40. punkts un tajā minētā judikatūra), viņu ar valsti noslēgto darba tiesisko attiecību dēļ. Tādējādi ir redzams, ka minētais pabalsts ir nesaraucami saistīts ar Vācijas federālā civildienesta ierēdņa statusu un saskaņā ar *BBhV* 2. panta 2. punktu tiesības to saņemt ir pakārtotas nosacījumam, ka atbalstu saņemt tiesīgajai personai tiek maksāta darba samaksa vai to aizstājošs maksājums. Aplūkojamā pabalsta saistība ar darba tiesiskajām attiecībām izriet arī no apstākļa, ka atbilstoši šai tiesību normai ierēdnis, kas atrodas bezalgas atvaļinājumā, nevar minēto pabalstu saņemt, ja atvaļinājums ilgst vairāk kā vienu mēnesi.

- 40 Treškārt, no LESD 157. panta redakcijas izriet, ka maksājums, ko darba ņēmējs saņem savu darba tiesisko attiecību dēļ, šīs tiesību normas izpratnē ir “darba samaksa” tikai tad, ja to maksā pats darba devējs.
- 41 Savukārt pamatlietu gadījumā iesniedzējtiesas norādītais apstāklis, ka aplūkojamais pabalsts ir reglamentēts likumā un nepapildina atbilstoši vispārpiemērojamam tiesiskajam regulējumam piešķirto sociālo pabalstu, neliek apšaubīt, ka par darba samaksu ir kvalificējams maksājums, kuru valsts veic kā darba devējs saistībā ar darba tiesiskajām attiecībām (šajā ziņā skat. 1994. gada 28. septembra spriedumu lietā C-7/93 *Beune, Recueil*, I-4471. lpp., 26.–29. un 37. punkts; 2001. gada 29. novembra spriedumu lietā C-366/99 *Griesmar, Recueil*, I-9383. lpp., 37. punkts, kā arī 2002. gada 12. septembra spriedumu lietā C-351/00 *Niemi, Recueil*, I-7007. lpp., 41. un 42. punkts).
- 42 Proti, no prasītāju pamatlietā un *Bundesrepublik Deutschland*, atbildot uz rakstisku Tiesas jautājumu, sniegtās informācijas izriet, ka aplūkojamo pabalstu attiecīgā valsts administrācija finansē darba devēja statusā no saviem personāla izdevumu līdzekļiem, nevis no sociālās nodrošināšanas budžeta. Tomēr valsts tiesai ir jāpārbauda, vai tas patiešām tā ir.
- 43 Ievērojot iepriekš izklāstītos apsvērumus, uz uzdoto jautājumu jāatbild, ka Direktīvas 2000/78 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds ierēdņiem slimības gadījumā maksātais pabalsts kā *Bundesrepublik Deutschland* ierēdņiem saskaņā ar Likumu par federālā civildienesta ierēdņiem piešķirtais ietilpst minētās direktīvas piemērošanas jomā, ja valstij tas jāfinansē kā publiskā sektora darba devējam, un šo apstākli pārbaudīt ir valsts tiesas ziņā.

Par tiesāšanās izdevumiem

- 44 Attiecībā uz lietas dalībniekiem šī tiesvedība ir stadija procesā, kuru izskata iesniedzējtiesa, un tā lemj par tiesāšanās izdevumiem. Izdevumi, kas radušies, iesniedzot apsvērumus Tiesai, un kas nav minēti lietas dalībnieku izdevumi, nav atlīdzināmi.

Ar šādu pamatojumu Tiesa (trešā palāta) nospriež:

Padomes 2000. gada 27. novembra Direktīvas 2000/78/EK, ar ko nosaka kopēju sistēmu vienlīdzīgai attieksmei pret nodarbinātību un profesiju, 3. panta 1. punkta c) apakšpunkts un 3. punkts ir jāinterpretē tādējādi, ka tāds ierēdņiem slimības gadījumā maksātais pabalsts kā *Bundesrepublik Deutschland* ierēdņiem saskaņā ar Likumu par federālā civildienesta ierēdņiem (*Bundesbeamtenengesetz*) piešķirtais ietilpst minētās direktīvas piemērošanas jomā, ja valstij tas jāfinansē kā publiskā sektora darba devējam, un šo apstākli pārbaudīt ir valsts tiesas ziņā.

[Paraksti]